

Море моєї душі

Михайль Семенко

В темную ніч я до моря душі
прислухаюсь.
Море мовчить, мороком вкрите,
урвища сплять у тиші.
Я вдивляюсь.
Серце серпанком зловісним облите,
Бачу примари.
В тиші морській бліді їх хвилі пливуть,
котяться німо бурунами.
Привид чи хмари?
Старшно в мовчанні. Духів женуть
над нами.

Море мовчить, млою облите,
урвища сплять у тиші.
В темную ніч, всю примарами вкриту,
я вдивляюсь.
Вслухаюсь
у море моєї душі.